

בעולם החמוש

צ"גמים — ואף צפ"מים וצמ"מים — גם בדיביויות-רגלים

קראנו ושמענו במשך השנה האחרונה על שידוד-ארגון של הדיביויות האמריקאיות ועל המבנה החדש של גופי-המשנה הקבורים שבתוך הדיביויות. אך התמורה במושגיה של המחשבה הטקטית (והארגונית) הצבאית תוססת ומרחיקת-לכת, כנראה, אף מעבר לשינויים אלה. זה שנתיים-שלוש שלא ירדה מעל עמודי העתונות הצבאית האמריקאית הסוגיה של כוחות-משימה קטנים — דהיינו, קבוצות גייסות מסוגי החיל השונים אשר "תופרים" אותן, במיוחד ו"לפי הזמנת המצב" בהתאם למשימות המשתנות שבזירת המבצעים. ניתן אולי לשאול שמא מגמה זו מרחיקת-לכת מדי — והדעות יכולות להיות חלוקות על כך. אך, על כל פנים, מן הראוי להכירה. את ציונה הקצר והתמציתי ביותר ניתן אולי למצוא בפרק הניתן-להלן מתוך הסקירה על "תכנון תמרונים ותרגילים לאור מציאות שדה-הקרב של המחר" (שנתפרסמה בכלי-מבטא אינפורמטיבי רשמי של צבא ארה"ב, "ארמי אינפורמישן דיג'סט" — מאי 1958). המסכמת את מהלך פעילות-התמרונים של צבא זה השנה.

בפעילות-התמרונית המתנהלת בתוך ארצות-הברית עצמן מושם עתה הדגש בתרגילי-דיביויות הנערכים בשטחי השמורות-הצבאיות אשר ליד בסיסי-הבית של הדיביויות. ברוב התרגילים הדיביוניים האלה יהיה כל תרגיל בעצם סדרה של תרגילי "קבוצות-קרב", או "כוחות-משימה", הכרוכים בתנועה מהירה אל איזורי היעד, בפעולה תוקפנית נמרצת, ובהתפרסות מהירה לצדדים מן האיזור שסומן-מראש.

בתוך מסגרת "קבוצות-הקרב" או "כוחות-המשימה", יאורגנו כוחות-משנה רבי-גיידות המורכבים מגורמי קרב, סיוע-קרב וסיוע-שירות, ששולבו-היטב — ושתהיה להם היכולת למתן אש אטומית, ומקובלת" בת-ממש. כוחות אלה יהיו גיידיים לחלוטין, נושאים-עצמם, וכן מצוידים בשלמות באמצעים לקשר אלו-ת-דיבור. הם יהיו מסוגלים לפעולות מסוגים שונים — כולל מתקפה, הגנה, תנועה-אחורנית, סיור ואבטחה.

כבר הוגשמה מידה ידועה של אימון שלושה טיפוסים גופים כאלה, ושל שימוש בהם. טיפוס אחד הוא גוף שבגודלו דומה הוא בערך למחלקה, ובו שלוש כיתות-רובאיות. כיתת נשק (מקלעים), כיתת-מרגמה, וכיתת קנים-ללא-רתע. טיפוס אחר הוא גוף בגודל של פלוגה-מוקטנת המורכב ממחלקה רובאית, מחלקת טנקים ומחלקת נשק-כבד.

כוח מסוג שלישי הוא גוף במימדי גדוד, המכיל פלוגה רובאית; פלוגת טנקים; פלוגה, או סוללה, לסיוע בירי-ישיר, המשתמשת בכלי זין מהטיפוס של כלים-אבטומטיים נגד-מטוסים (מק"בים כבדים 0.5, "מרובעים" ותותחים-אבטומטיים עד לקוטר של 40 מ"מ לרוב "זוגיים") ובכלים נגד טנקים; ופלוגה, או סוללה, לסיוע בירי-בלתי-ישיר, המשתמשת בהוביצרים ומרגמות.

ההלכה של דיביויות השריון הכירה מזה שנים אחדות ביסודותיה של תפישה זו (הכונה, בעצם, לתפישת חלוקות-המשנה והגמישות שמצאה את ביטוייה ב"פיקודי-הקרב" שבדיביויות האמריקאית, הקיימים מאז אמצע מלחמת העולם השנייה — אלא שעתה הועמקו הדברים עד לנקיטת אותן הדרכים גם לגבי גופי-משנה קטנים ו"בסיסיים" הרבה יותר. — המערך), אלא שהדגש מושם עתה בפיתוחו של ארגון פעולת-משימה בנוסח זה, כחלק מהתכנית הכוללת של תרגילי השדה של צבא ארה"ב ירחיב את תחולתה של תפישה זו — ויכלול בה גם עוצבות יחידות מטיפוסים אחרים (כגון, דיביויות רגלים). יצוין כי גופי-משנה מן הטיפוסים שתוארו לעיל — יש לראותם כנסיון מעשי להגשמת התפישה האמורה, ואין הכונה לראותם כמסגרות-מבנים שנוסחתן נקבעת אהת-זולתמיד, ואינן ניתנות לשינויים גמישים.

